20 Απριλίου 2014

Μητροπολίτης Anthony Bloom: Την χαρά του Πάσχα μπορούμε να τη διατηρήσουμε μόνο εάν κοιτούμε μπροστά!

Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Θεολογία και Ζωή / Ορθόδοξη πίστη

Αν υπάρχει ένα γεγονός της ζωής του Χριστού το οποίο να χωρεί στην εμπειρία μας αυτό είναι η Ανάσταση. Ολόκληρη η πίστη μας εξαρτάται από

την Ανάσταση διότι, όπως λέει ο Απόστολος Παύλος, «ει δε Χριστός ουκ εγήγερται, κενόν άρα το κήρυγμα ημών, κενή δε και η πίστις υμών», και τότε «ελεεινότεροι πάντων ανθρώπων εσμέν» (Α Κορ. 15. 14, 19). Αν ο Χριστός δεν έχει αναστηθεί τότε δεν είναι ο Μεσσίας του κηρύγματός μας, ούτε Αυτός που ο ίδιος διακήρυξε τον Εαυτό Του να είναι· στην περίπτωση αυτή πιστεύουμε σε ένα ψέμα και η ζωή στην οποία αποβλέπουμε, η ζωή εκείνη την οποία γνωρίζουμε εμπειρικά μέσα στις ψυχές, τα σώματα, την εκκλησιαστική μας ζωή, δεν είναι παρά μία απάτη και ένα ψέμα.

Εμείς όμως γνωρίζουμε ότι η Ανάσταση είναι ένα αληθινό γεγονός διότι γνωρίζουμε τον αναστημένο Χριστό. Δεν Τον γνωρίζουμε όπως Τον γνώρισαν οι απόστολοι, μέσα στη σάρκα. Δεν Τον είδαμε στα χωριά της Γαλιλαίας ούτε στους δρόμους της Αγίας Γης. Με το πνεύμα μας όμως Τον γνωρίζουμε αναστημένο και γνωρίζοντάς Τον με αυτό τον τρόπο μπορούμε να πούμε με βεβαιότητα ότι Αυτός ο οποίος σήμερα ζει έχει πράγματι αναστηθεί από τους νεκρούς.Προς το παρόν εξακολουθούμε να φωτιζόμαστε από τη χαρά του Πάσχα, όμως οι μέρες περνούν: με ποιό τρόπο να διατηρήσουμε αυτό το φως; Μπορούμε να το διατηρήσουμε μόνο αν δε στρεφόμαστε ολοένα προς τα πίσω για να ξαναζήσουμε με τη σκέψη μας τη φωτεινή εκείνη βραδιά η οποία αποκάλυψε τη δόξα της Ανάστασης, μπορούμε να το διατηρήσουμε μόνο αν πάμε μπροστά, όχι μόνοι τώρα αλλά μαζί με τον αναστημένο Κύριο. Έχετε ακούσει το Χριστό να καλεί τους μαθητές Του να επιστρέψουν στη Γαλιλαία, εκεί όπου άρχισε η Άνοιξη της πνευματικής τους ζωής, όπου είχαν βρει και αναγνωρίσει τον Χριστό, όπου για εκείνους άρχισε η Ζωή. Δεν είναι όμως αποκλειστικά στη Γαλιλαία, στα βάθη εκείνα της ψυχής τα οποία διατηρούν τη δροσιά της πρώτης γνωριμίας και την πρώτη μας αγάπη για τον Κύριο που θα Τον βρούμε, αλλά και σε άλλα μονοπάτια.

Ο Χριστός έκανε μιας ημέρας πορεία προς την Εμμαούς μαζί με δύο μαθητές κι εκεί αποκάλυψε τον Εαυτό Του όχι με το να εμφανιστεί εξωτερικά μπροστά σ' εκείνους που δεν Τον είχαν αναγνωρίσει· αποκάλυψε τον Εαυτό Του με την κλάση του άρτου, μέσα στο μυστήριο της Θείας Ευχαριστίας και ταυτόχρονα μέσα στο μυστήριο της αδελφοσύνης που γεννιέται ανάμεσα στους ανθρώπους με το μοίρασμα του ψωμιού στο ίδιο τραπέζι. Τους αποκάλυψε μέσα σε μία σύντομη στιγμή ότι Εκείνος, όντας Θεός και άνθρωπος, είχε εξισώσει τους ανθρώπους με τον Εαυτό Του με το να γίνει άνθρωπος και να υψώσει το ανθρώπινο γένος μέσα στο αναστημένο σώμα Του μέχρι το θρόνο του Θεού.

Είναι κι άλλα μονοπάτια στα οποία θα συναντήσουμε τον Χριστό, όχι μόνο το μονοπάτι της αβεβαιότητας σαν κι εκείνο των μαθητών της Εμμαούς, όχι μόνο το μονοπάτι της ελπίδας και της αναμονής των έντεκα που είχαν επιστρέψει στη Γαλιλαία, αλλά και το μονοπάτι της αντίστασης , του ανταγωνισμού, της ανταρσίας, σαν κι εκείνο του αποστόλου Παύλου που βρήκε τον Χριστό στο δρόμο του προς τη Δαμασκό όπου πήγαινε σαν διώκτης για να φέρει θάνατο και καταστροφή στους οπαδούς του Χριστού. Είναι λοιπόν δυνατό να συναντήσουμε τον Χριστό οποιοδήποτε δρόμο και αν ακολουθήσουμε. Όπου και αν οδηγήσει ο δρόμος μας ας κοιτάξουμε προσεκτικά το πρόσωπο που περπατεί πλάι μας· μπορεί να είναι ο Χριστός σε κρυμμένη μορφή, έτοιμος να μας αποκαλύψει το μεγαλείο του ανθρώπινού μας πεπρωμένου με την αδελφική και απλή αγάπη.

Ας μην κοιτάζουμε λοιπόν συνεχώς πίσω σ' εκείνη τη φεγγοβόλα, θριαμβευτική, χαρούμενη νύχτα κατά την οποία μας φανερώθηκε η αλήθεια της Ανάστασης. Η αλήθεια αυτή εξακολουθεί να ζει ανάμεσά μας, το φως δεν έχει σβηστεί, δεν έχει λιγοστέψει, μόνο που τώρα αντί να φέγγει με τη λάμψη της νύχτας του Πάσχα φέγγει σαν το «ιλαρόν φως», «το φως το αληθινόν, ο φωτίζει πάντα άνθρωπον ερχόμενον εις τον κόσμον» (Ιω. 1, 9). Ας περπατήσουμε μέσα σ' αυτό το φως, ας ζήσουμε με την καθοδήγησή του, ας είμαστε «τέκνα φωτός», και τότε ο Χριστός ποτέ δεν θα φύγει μακριά μας, η Ανάσταση θα ζει στις ψυχές μας και η αιώνια ευφροσύνη σ' ολόκληρο το είναι μας.

Από το βιβλίο: «Ημέρα Κυρίου»,

Εκδόσεις Ακρίτας

Πηγή: imverias.blogspot.gr